

Motion till riksdagen

1989/90:Ub286

av Roland Larsson och Hugo Andersson (båda c)

Gymnasieutbildning i mindre kommuner

För många av de mindre kommunerna som ligger inom regioner med större expansiva centra är det ofta svårt att få behålla sina ungdomar kvar på orten sedan dessa genomgått sin utbildning.

Genom att gymnasieutbildningen är lokaliserad till de större kommunerna är det mycket vanligt att ungdomarna bosätter sig där efter skolgången.

I bl.a. Östergötland är detta ett påtagligt problem.

Att förlora en del av ungdomen, som för framtiden är den värdefullaste tillgång man har, är för småkommunerna ytterligt allvarligt. Särskilt som man ofta samtidigt brottas med många andra problem som koncentrationen till de större kommunerna för med sig.

Att så långt som möjligt kunna erbjuda ungdomarna utbildning på hemorten är därför något av nyckeln till en positiv utveckling för de mindre kommunerna.

För att det skall bli möjligt där elevunderlaget är för litet för en "normal" gymnasieskola är det viktigt att man från statens sida är öppen för okonventionella lösningar med samordning mellan olika typer av utbildningar och samverkan mellan småkommunerna.

I Östergötland finns i ett par tre kommuner förutsättningar att genom en samordning med den kommunala vuxenutbildningen uppnå ett tillräckligt stort elevunderlag för en egen gymnasieutbildning. Det är endast det nuvarande regelsystemet och brist på förståelse från de statliga myndigheterna som lägger hinder i vägen.

För icke gymnasieortskommuner finns idag inga andra möjligheter att få gymnasieutbildning på orten än genom en filialutbildning från en gymnasieskola på en gymnasieort. Sådan filialutbildning får dessutom enligt gymnasieskolförordningen 8 kap. endast avse yrkesinriktade studievägar.

Denna ordning leder i realiteten ofta till att det inte blir någon gymnasieutbildning alls eftersom de större gymnasiekommunerna inte gärna brukar vilja avstå något av de resurser man fått.

Enda möjligheten att få till stånd okonventionellt organiserade gymnasieutbildningar i de mindre kommunerna är därför enligt vår mening att gymnasieskolförordningen ändras så att avgörandet för om en gymnasieutbildning skall etableras i första hand ligger hos den kommun som vill ha den. En förutsättning måste naturligtvis vara att eleverna även inom ramen för en okonventionell lösning kan erbjudas en fullgod utbildning.

För att uppnå tillräckligt elevunderlag bör då inte bara medges en samordning med komvuxverksamheten utan också samverka med andra mindre kommuner.

Mot. 1989/90
Ub286

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om ändring av gymnasieskolförordningen och om mindre icke gymnasieortskommuners möjligheter att få bedriva gymnasieutbildning.

Stockholm den 25 januari 1990

Roland Larsson (c)

Hugo Andersson (c)